

ΜΙΑ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Δὲν ἐνθυμούμαι καλῶς εἰς τίνα συγγραφεὶά ἀνέγνωσα τὸ ἱστορῆμα, ὅπερ προτίθεμαι νὰ σὰς διηγηθῶ. Ἄγνοῶ ἂν εἰς τὰ Πολιτικά τοῦ Ἀριστοτέλους, εἰς τὰς ἐξομολογήσεις τοῦ Ἀγίου Αὐγουστίνου, εἰς τὰ Ἠθικά τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου, εἰς τὸ Δεκαήμερον τοῦ Βοκκαίου, ἢ εἰς τὸν Πανταγρουῆλ τοῦ Ραβελιά. Οὐδὲ τὴν ἐποχὴν ἐνθυμούμαι· χίλια δεκαόσια ὀγδοήκοντα ἔτη πρὸ Χριστοῦ, μοὶ φαίνεται, ἢ μετὰ Χριστόν. Ἄν ἐπιμένητε νὰ μάθητε τὴν ἀκριβῆ χρονολογίαν, ἀρκέσθητε εἰς τοῦτο. Ἦτο ἡ εὐδαιμων ἐποχὴ ὅποτε ἔδεναν τοὺς σκύλους μετὰ τὰ λουκάνικα.

Ἡ σκηνὴ συνέβη εἰς Αἴγυπτον, χώρα ἥτις κατὰ τὴν γεωγραφίαν περιορίζεται πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τοῦ Ἀλφειοῦ, πρὸς νότον ὑπὸ τῆς Γουατεμάλας, πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τοῦ Γουαδαλκβέρ καὶ πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τῆς Βαλτικῆς.

Ἐβασίλευε τότε εὐκλεῶς ἐκεῖ ὁ Με-νε-στρά-φωτ, Φαραῶ ὅστις εἶχε κερδήσει τὸ στέμμα εἰς τὸ δμῶνυμον παιγνίδιον, διότι ὁ προκάτοχος τοῦ εἶχε ξεμπαγκάρει. Μόνη ἀρεστὴ τῷ ἡγεμόνι τούτῳ ἀσχολία ἦτο νὰ μεταβαίη παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου εἰς ἑπαυλίν τινα, καὶ νὰ φαρεῦη κροκοδείλους μετὰ δυνάμιτιδα, καπνίζων συνάμα τὸν ναργιλέν του καὶ ἀκρωόμενος τὰ ἄγματα Γαδειρηνῶν αἰοιδῶν καὶ ὀρχηστρίδων. Τὴν διοίκησιν τῆς πολιτείας εἶχεν ἐγκαταλείπει ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὰς χεῖρας τοῦ πρωθυπουργοῦ τοῦ Κο-μάν-δοῦρ, μεγάλου ἱερέως τοῦ ναοῦ τοῦ Ὁσίριδος, ὑπὸ τὴν ἔμφρονα διοίκησιν τοῦ ὁποίου τὸ κράτος προώδεε καὶ εὐδαιμόνει. Τὰ πάντα ἔβαινον θαυμασίως. Οἱ φόροι ἐπληρόνοντο τακτικῶς· οἱ δίκασται ἔπαιζον τὸ τρισέττε, διότι δὲν εἶχον ὑποθέσεις νὰ ἐκδικάσωσιν· οἱ δεσμοφύλακες ἐχασμῶντο ἐξ ἀνίας πρὸ τῆς θύρας τῶν εἰρκτῶν κενῶν· οἱ τελευταῖοι λησταὶ ἐξαγισθέντες ἐδίδασκον τὴν κατήχησιν εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια· οἱ δὲ δημοσιογράφοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως νύτοχειρίζοντο καθ' ἑκάστην ἐκ τῆς ἀπελπισίας, καθὼς μὴ ἔχοντες τι νὰ γράψωσι κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ δεκάλογος εἶχε καταργηθῆ ὡς ἄχρηστος διὰ Β. Διατάγματα.

Ἰδίως ἐβασίλευεν ἐν τῷ κράτει ἐκεῖνῳ ἡ καλὴ πίστις. Ἦρκει ἡ σύστασις τοῦ ἐλαχίστου τῶν θεραπόντων τοῦ μεγάλου ἱερέως, ὅπως καταλάβῃ τις τὸ ἀξίωμα ὅπερ ἐπόθει. Αἱ σχέσεις τῶν ἰδιωτῶν μετὰ τοῦ δημοσίου ἦσαν πατριαρχικαὶ ὅλως· ὁ ἔχων νὰ πληρῶσῃ δὲν κατεζητεῖτο· οἱ ἔμποροι ἐπιστεύοντο παρὰ τῶν τελωνῶν· οἱ ὑπῆρται παρὰ τῶν κυρίων· οἱ κατηγορούμενοι παρὰ τῶν δικαστῶν. Ἐξέλεγε τις λογαριασμῶν ἐθεωρεῖτο προσβολὴ κατὰ τῆς δημοσίας ἠθικῆς, καὶ διὰ τοῦτο οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατεγίνοντο εἰς τὴν λύσιν τῶν αἰνιγμάτων καὶ τῶν κυβολέων τοῦ Δελτίου τῆς Ἑστίας. Ἡ Κυβέρνησις εἶχε παραδεχθῆ ὡς ἐμβλημα τοῦ κράτους ἕνα ἀνεμόμυλον μετὰ τὸ λόγιον· Ἐμβάτε, σκύλοι, ἀλέστε καὶ ἀλεστικά μὴ δόστε.»

Ἡ ἀνήκουστος αὕτη εὐημερία εἴλκυσε πολλοὺς τυχοδιώκτας Ὀρᾶκας καὶ Σαρμάτας καὶ Σάκκας καὶ Πέρσας καὶ Μήδους καὶ Ἐλαμίτας. Εὐρεία συμμορία εἶχε σχηματισθῆ ἐκ τούτων, καὶ ἐνέμετο τὰ τε δημόσια καὶ τὰ ἰδιωτικά. Κιλικεὶς πειραταὶ ἐλήστευον εἰς τῆς Μεσογείου τὰ ὕδατα, καὶ τὰ λαφύρα ἐμερίζοντο μετὰ τῶν ἐπαίρων. Ἐξμεταλλεύθησαν ὅλα τὰ μέσα πρὸς λαφυραγωγίαν· ἢ ἀπάτη, ἢ νοθεία, ἢ κίβδηλα, ἢ παραχάραξις εἶχον κατανηθεῖσι ἐπιστήμασι. Τὰ τέκνα τῶν συνεπαίρων ἐσπούδαζον τὴν παραχάραξιν εἰς τὰ δημόσια ἐκπαιδευτήρια, καθὼς τὰ ἄλλα σπούδα-

ζουσι τὴν νομικὴν ἢ τὴν ἰατρικὴν. Εἶχον ἐκλέξει ὡς κέντρα ἐννεργείας μέρη τινα ἐκτὸς τοῦ κράτους, ὅπως μὴ ἐπισύρωσι τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ. Τὴν Ἰωλκὸν, ὅπου ἐβασίλευεν ὁ Ἰάσων, ὁ κάτοχος τοῦ Χρυσοῦ Δέρατος, τὰς ὄχθας τοῦ Ἀξελου ποταμοῦ, τὴν Σαμοθράκην καὶ ἄλλα τινά. Τὸ γεῖτον κράτος τῆς Αἰθιοπίας ἐπλημμύρησεν ἀπὸ πλαστὰ χαρτονομίσματα· τόση δὲ ἀφθονία αὐτῶν ὑπῆρχε καὶ ἐκυκλοφόρει, ὥστε ἐδίδοντο ἀντὶ εὐτελοῦς τιμῆς εἰς τὸ συρρέον πλήθος, ὅπερ ἀνεφώνει κυκλοῦν τοὺς διανομεῖς· «Καὶ μὲ, Καὶ μὲ.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ προεφέροντο αἱ δίφθογγοι διαλελυμένα. Ἀλλὰ δὲν εἶχον μόνον τὰ χαρτονομίσματα παραποιηθῆ. Τὰ γραμματόσημα τοῦ Κράτους, τὸ χαρτόσημον, τὰ νομίσματα, αἱ σφραγίδες, τὰ μέτρα, τὰ σταθμὰ, τὰ δημόσια γράφια, τὰ συμβολαιογραφεία, ὅλα εὐρέθησαν παραποποιημένα. Καὶ τὸ κακὸν προέβη περαιτέρω· ἡ νοθεία εἰσέδυσεν εἰς τὸν κατ' οἶκον βίον, εἰς τὴν ἀγορὰν, εἰς τὴν συναλλαγὴν, εἰς τὰς τέχνας, εἰς τὰς ἐπιστήμας. Οἱ πατέρες ἤρχισαν ν' ἀμφιβάλλωσι περὶ τῆς γνησιότητος τῶν τέκνων αὐτῶν. Καθ' ἐσπέραν εἰς τὰς συζυγικὰς κλῖνας ἐλάμβανον χώραν συζητήσεως καὶ ἐριδες περὶ τῆς ταυτότητος τῶν συζύγων. Τὰ τρόφιμα εἶχον ἀλλοιωθῆ· ὁ ἄρτος κατεσκευάζετο ἐξ ἀσβέστου· τὰ ὠὰ περιεῖχον γαιοῦρτι καὶ καραμέλαι ἦσαν ἀπὸ καουτζούκ. Τὰ ὠρολόγια ἐδείκνυον ἐξ ὥρας ὅτε ἦτο μεσημβρία, οἱ δὲ ἀλέκτορες ἐξύπνουσαν μόνον κατὰ τὸ ἀπέγευμα. Οἱ μῆνες ἐφθάνον πολλάκις μέχρι τῆς τεσσαρακοστῆς ἡμέρας καὶ δὲν ἠνύθουν νὰ τελειώσωσιν. Βίς τὴν ἀριθμητικὴν καὶ τὴν γεωμετρίαν τὰ θεωρήματα εἶχον ἀλλάξει· αἱ κατὰ κορυφὴν γωνίαι δὲν ἦσαν πλέον ἴσαι. Εἰς τὴν γραμματικὴν πολλὰ ὀνόματα καὶ ῥήματα ἔχασαν τὰς ῥίζας καὶ ἐμαραίνοντο ὡς δένδρα τοῦ κήπου τοῦ Ἰγυρομύλων τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ ἱατροὶ ἐμέτρουν τὸν σφυγμὸν μετὰ τὸν πῆχυν. Ἦνοιγαν τὰς διαθήκας καὶ εὕρισκον ἀκροστιχίδας. Οἱ ἱερεῖς ἀντὶ τῶν εἰκοσιτεσσάρων ἡχῶν εἰς τὴν Σύνοψιν εὕρισκον κεφάλαια τῆς Ναννάς τοῦ Ζολᾶ. Οἱ ὑπάλληλοι κατεγίνοντο εἰς τὴν μετεωρολογίαν, καὶ ὁ Βίσαγγελεὺς ἀντὶ νὰ συμβουλευεταὶ τὸν Κώδικα ἐσυμβουλευετο τὸν Αὐγερινόν.

Ἦτο γενικὴ ἀναστάσις· οἱ ἄνθρωποι κατήνησαν πύρρῳνισται· ἔλεγον καλημερίζοντες ἀλλήλους.

— Καλημέρα, Ἀμένοφι, ἂν ἦσαι ὁ ἴδιος.

— Καλημένα, Μενεφθᾶ, ὡς μοὶ φαίνεται.

Καὶ πολλοὶ ἔτρεχον εἰς τὸ Ἐθνικὸν Σφραγιστήριον διὰ νὰ σφραγισθῶσι καὶ ἐξασφαλίσωσι τὴν ταυτότητά των. Οἱ νεκροὶ ὑπεβάλλοντο εἰς αὐστηρὰν ἔρευναν, ἐκ φόβου μὴ προσεποιῶντο. Τινὲς ἐπιστρέφοντες τὸ ἐσπέρας εἰς τὰς οἰκίας των, δὲν εὕρισκον αὐτὰς εἰς τὴν θέσιν των, καὶ ἠναγκάζοντο νὰ περιφέρωνται ὅπως τὰς ἀναζητῶσιν.

Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἰς τὸ Πραιτώριον καὶ εἶπαν εἰς τὸν μέγαν ἱερέα.

— Δέσποτα, τί μέλλει γενέσθαι;

— Ὁ δὲ ἔφη μετῶν τοὺς κόκκους τοῦ κομβολογίου του:

— Μὴ χάνεσθε.

Ἐκάλεσεν ὁμοῦ παρ' ἑαυτῷ τὸν μέγαν θησαυροφύλακα, ἱερέα τοῦ Σεράπιδος, καὶ τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὀρχητῶν, ἱερέα τοῦ Ἀνούβιος καὶ συσκεφθέντες ὁμοῦ διέταξαν αὐστηρὰν ἔρευναν εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους, καὶ πρῶτον ἠρευνήθη τὸ ταμεῖον τῶν ἑκατομυρίων Θεῶν, φύλαξ τοῦ ὁποίου ἦτο ὁ Ἕλληνας Θερασύβουλος, δὲν ἐνθυμούμαι καλῶς ἂν πρόγονος ἢ ἀπόγονος τοῦ νικητοῦ τῆς Φυλῆς. Ἠνέφξαν τὸ ταμεῖον, καὶ ἀντὶ χρυσίου εὗρον...βαλάνους.

Τότε ἐδόθησαν διαταγαὶ ὅπως συλληφθῶσιν οἱ ἔνοχοι· ἡ ἐπιτολὴ δὲ αὕτη ἀνετέθη εἰς ἕνα δίκαστῆν λεγόμενον Δίμο-

ἔθρον, διότι συνειθίζε νὰ πίνῃ αἷμα ἐντὸς τῶν κρανίων τῶν καρατομουμένων. Ἄλλ' ἐδῶ ἀρχεται νέα παράδοξος φάσις τοῦ δράματος· ὅλοι οἱ ἔνοχοι ἦσαν νεκρομάντις καὶ ἡ διακίσιον εἶδε καὶ ἔπαθεν, ἕως νὰ τεθῆ ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν. Τώρα μὲν ὁ ἀνακριτὴς ἀνεχώρει διὰ τὴν Μέμφιν, καὶ αἴφνης χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ εὗρίσκετο εἰς τὰ Ἐκβάτανα. Τώρα ἡ ὁδὸς ἐφθάνεν μέχρις ἐνὸς σημείου, καὶ εἶτα ἀποτόμως ἔπαυε καὶ ἐστρέφετο πρὸς τὰ ὀπίσω. Οἱ πόδες τῶν ὀπλοφόρων προσεκκολλῶντο εἰς τὸ ἔδαφος. Κατῶρθον τέλος ν' ἀνεύρωσι τὴν κατοικίαν ἐνὸς τῶν ἐνόχων· ἐκεῖνος τοὺς ἠρώτα :

— Τὸ ἔνταλμά σας ;

Ἐπισημαίνον τὴν δημοσίαν δύναμιν ἠρέυνα ὅπως εὖρη τὸ ἔνταλμα τῆς συλλήψεως, καὶ ἀντ' αὐτοῦ εὗρισκεν ἐν φύλλον τοῦ Ἑθνικοῦ Πνεύματος. Διετάσσετο νὰ κατασχεθῶσι τὰ κινητὰ τῶν ἐνόχων, ἀλλ' αὐτὰ ἐκινεῖντο μὲ τόση ταχύτητα, ὥστε δὲν κατῶρθον νὰ τὰ φθάσωσιν. Ἐβρεχον πρὸς τὰ ἀκίνητα, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα, ὅτι καὶ ἂν ἦσαν, οἰκοί, κτήματα, οἰκόπεδα, ἅμα τῇ προσεγγίσει αὐτῶν ἠγείροντο ἀπὸ τὴν γῆν καὶ ἐγένοντο ἄφαινα. Τέλος διὰ θουσιῶν ἐξελαστηρίων, ἡ ἀρχὴ κατῶρθωσεν νὰ λύσῃ τὴν μαγειρίαν καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐνόχων συνελήφθη. Ἦσαν οὗτοι πανσπερμία· ὁ Ἕλληνας τοῦ Ὀλύμπου Θρασύβουλος, ὁ πατήρ τοῦ Γορτζακῶφ, εἷς γάλλος ὁ Drosigny, ἐν μέλος τοῦ συμβουλίου τῶν Πρεσβυτέρων, ὅστις διὰ τὴν ἐπισημότητά του ἐκαλεῖτο Μέγας Πάνυ, ἄλλος τις τοῦ αὐτοῦ ἀξιώματος, ὅστις ἐπειδὴ συνειθίζε νὰ τρώγῃ τὸ μπισοτέκι τοῦ ὀλίγου ἃ l' anglais ἀπεκαλεῖτο peu rôti. Τόσος δὲ ἦτο ὁ φόβος ὥστε συνέλαβον καὶ ἐν πρόσωπον κακότητος τοῦ μυθιστορηματος τοῦ Μοντεχρίστου, ὀνόματι Δαγγλάρ.

Ἡ δίκη αὐτῶν ἤρξατο ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς περιεργείας. Τὸ πλῆθος εἶχε συρρέσει πικνὸν εἰς τὰ δικαστήρια· ὁ Αἰμοδόρος ἔλειχε τὰ χεῖλη. Ἰδίως ἀνεμνον πάντες νὰ ἴδωσι τὴν πεφνησιμένην ἀυστηρότητα τοῦ δημοσίου κατηγόρου Βέν-Σικ. Ὁ κλητὴρ ἤρχισε ν' ἀναγνώσκῃ τὰ ὀνόματα τῶν κατηγορουμένων, ἀλλ' ἐκπληξίς ἐγράφη εἰς τὰ ὄμματα πάντων, ὅτε μεταξὺ τῶν πρώτων ἤκουσαν τὰ ὀνόματα τοῦ μεγάλου Ἰερέως, τοῦ Θεσαυροφύλακος καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀνούβιος. Ὁ πρόεδρος ἔλαβεν ὀργίλος ἀνά χειρῶν τὸν κατάλογον, ἀλλ' εἶδε μετ' ἐκπληξίως ὅτι τῷ ὄντι ὑπῆρχον ἐγγεγραμμένα ἐν αὐτῷ τὰ ὀνόματα ἐκεῖνα.

Ἡναγκάσθη νὰ τὰ διαγράψῃ ἰδιοχείρως. Ὁ γραμματεὺς μετὰ τοῦτο ἤρξατο ἀναγινώσκων τὸ κατηγορητήριον. Ἄλλη ἐκπληξίς. Ἦτο τοῦτο λαμπρὰ ἔμμετρος προσφώνησις πρὸς τοὺς κατηγορουμένους, ἐξυμνοῦσα τὰς ἀρετὰς αὐτῶν καὶ προτρέπουσα τὸν λαὸν νὰ ἐγείρῃ αὐτοῖς ἀνδριάντας.

— Εἶσαι ζῶν ! εἶπεν ὁ πρόεδρος πρὸς τὸν γραμματέα· δὲν εἰσεύρεις ν' ἀναγνώσῃς.

Καὶ ἔλαβε τὸ ἔγγραφο ἀνά χειρῶν· ἀλλ' εἶδεν ὅτι ὁ γραμματεὺς εἶχεν ἀναγνώσει καλῶς.

— Αὐτὸ εἶνε λεκανομαντεία ! ἀνέκραξε, καὶ ἠθέλησε νὰ κρούσῃ τὸν κώδωνα. Ἄλλ' ὁ κώδων ἠφανίσθη ἐν τῇ χειρὶ του, ἀντ' αὐτοῦ εὗρήθη . . . ἐν ἀγγοῦρι !

Τότε ἀνέστη εἰς τῶν κατηγορουμένων καὶ ἠρώτησε.

— Δυνάμει τίνος νόμου μᾶς κατηγορεῖτε, παραβαίνετε τὸ Σύνταγμα.

— Τὸ Σύνταγμα ; εἶπεν ὁ πρόεδρος. Ἐλα δά ! δὲν γνωρίζω ἐγὼ τὸ Σύνταγμα ;

— Ἰδατε τότε τὸ ἄρθρον 106.

Τὸ ἄρθρον 106 εἶλεγε τῷ ὄντι ἑπᾶς Αἰγύπτιος ἔχει τὸ

δικαίωμα νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει, φθάνει νὰ τὸ κάμῃ ἐπιτηδείως.

— Κύριε ἐλέησον ! ἀνεφώνησεν ὁ Πρόεδρος. Ἐλησμώνησα τὸ Σύνταγμα ἄρά γε ; Ἄλλ' αἴφνης ἔτυψε τὸ μέτωπον καὶ ἀνέκραξεν.

— Εἶνε ἴσως πλαστογραφημένος.

Ἐβρεχον τῷ ὄντι ἐν ἄλλο ἀντίτυπον καὶ τὸ παρέλαβον, καὶ ἐφάνη ἡ πλαστογραφία. Τότε ὁ Πρόεδρος ἐφύραξε καὶ διέταξε νὰ παύσῃ πᾶσα ἐξέτασις καὶ συζήτησις, καὶ νὰ προβῇ ἀμέσως τὸ δικαστήριον εἰς τὴν ἀπόφασιν.

— Ἄλλὰ διὰ τί ἐγκλημα μᾶς κατηγορεῖτε ; ἠρώτησεν ἀνιστάμενος ἕτερος τῶν κατηγορουμένων.

— Ὡς διάβολο, διὰ κλοπὴν, ἀπήντησεν ὁ Πρόεδρος.

— Καὶ μήπως ὁ νόμος τιμωρεῖ τὴν κλοπὴν ;

— Πῶς ; δὲν τιμωρεῖ τὴν κλοπὴν ; εἶπεν ἔκθαμβος ὁ Πρόεδρος.

— Κυττάξατε τὸν κώδικα.

Παρητήρησαν τῷ ὄντι τὸν κώδικα. Οὐδὲ γρῦ ἐλέγετο περὶ αὐτῆς. Τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν κλοπὴν ἄρθρα τοῦ κώδικος, ὠμίλου ἀπεναντίας περὶ τῆς θεωρίας τοῦ Μακράκη.

— Κοντεύω νὰ χάσω τὸν νοῦν μου, εἶπεν ὁ πρόεδρος· μήπως καὶ ὁ κώδιξ εἶναι πλαστογραφημένος ;

Καὶ πράγματι παραβληθεὶς πρὸς ἄλλο ἀντίτυπον εὗρήθη ἰπὸκρυφος.

Τότε λυσῶν ὁ πρόεδρος διέταξε τοὺς ἐνόρκους νὰ ἐξενέγκωσι τὴν ἐτυμηγορίαν των. Οἱ δυστυχεῖς ἔνοχοι ἔμενον ἐκεῖ πρὸ τινῶν ὤρων ἀκίνητοῦντες· οὐδεὶς αὐτῶν εἶχεν ἰνοῖξει τὸ στόμα. Τοῖς ἀνεγνωσθησαν τὰ ζητήματα, καὶ ὁ πρόεδρος τοῖς ἐπέταξε νὰ ἐγερθῶσι καὶ μεταβῶσιν εἰς τὸ δωματίον των πρὸς σύσκεψιν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐκινήθη. Ταυτοχρόνως φοβερὰ δυσωδία ἤρχισε διασπειρομένη. Οἱ ἀτυχεῖς ἔνοχοι εἶλον ὄλοι ἀποθάνει αἰφνιδίως πρὸ τινῶν ὤρων ὑπὸ ἰγκεφαλονωτιαίας μηνιγγίτιδος, καὶ ἤδη εἶχεν ἀρχίσει ἡ σήψις. Εἶναι τόσον θερμὸν τὸ κλίμα ἐκεῖνο !

— Σηκώστε αὐτὴ τὴ βρῶμα ἀπ' ἐκεῖ, εἶπεν ὁ πρόεδρος. Κάμνω καὶ χωρεῖς ἐνόρκους. Κύριε εἰσαγγελεῦ, τὴν γνώμην σας.

Ἄλλ' οὔτε ὁ εἰσαγγελεὺς ἐκινήθη· τὸν ἐσπρωξαν καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς ἔδρας του κάτω μετὰ πατάγου. Τὸν ἀνήγειραν, τὸν ἐξήτασαν, καὶ ἀνεκάλυψαν ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς ἦτο . . . ἐξυλίως.

— Αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται πλέον, ἀνέκραξεν ὁ πρόεδρος ἔντρομος καὶ ψηλαφῶν τὸν ἑαυτὸν του. Ὅλους εἰς θάνατον τοὺς κατεργάριδες, ὅλοι νὰ καρατομηθῶσιν.

Ὁ Αἰμοδόρος ἐξέβαλε τὴν γλῶσσαν καὶ ἔλειξε τὰ χεῖλη. Ἐπρόκειτο νὰ πλῆ αἷμα.

Τὸ ἱκρίωμα ἐστήθη εἰς τὴν κυριώτεραν πλατεῖαν τῆς πόλεως. Παρητήρηθη ἡ μάχαιρα· ἦτο καλῶς ἠκονισμένη· ὁ δῆμιος ἦτο δεξιότατος. Τώρα δὲ δὲν θὰ ἐξέφευγον.

Ἐδηγῆθησαν οἱ κατάδικοι ἐν μέσῳ πομπῆς, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ ἱερέως τῆς Ἰσίδος· τοῖς ἀνεγνώσθη ἡ ἀπόφασις, καὶ παρεδόθησαν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ δῆμιου. Οὗτος ἐλάμβανεν ἀνὰ ἕνα ἐκ τῶν καταδίκων, τὸν προσήρμοζεν εἰς τὴν ἀπαισίαν σανίδα, τὸν ὠθει, ἡ μάχαιρα ἐπιπτε καὶ ἡ κεφαλὴ ἱκυλίετο ὡς γογγύλιον. Ὅτε ἐτελείωσεν ἡ ἐκτέλεσις, ὁ λαὸς ὤρμησε μετὰ περιεργείας νὰ ἴδῃ ἐγγύθεν τὸ ἱκρίωμα, ἀλλ' ὅτε προσήγγισε πᾶν τὸ πλῆθος, ἔστη καὶ ἀνεβόησε μετ' ἐκπληξίως.

Οἱ καρατομηθέντες ἦσαν ἀνδρείκελα· αἱ πεσοῦσαι κεφαλαὶ ἦσαν ξυκαρπούζια· οἱ δὲ ἀληθεῖς κατάδικοι, παρὰ τοῦ

πόδας τοῦ ἰκρίωματος ὀλάζοντες, τὰ ἰκαθάριζον καὶ τὸ ἔτρωγον.

Ὁ Δίμοβρος μὴ εὐρῶν κρανία ὅπως ροφήσῃ τὸ αἷμα καὶ πεινῶν, ἤναγκάσθη νὰ φάγῃ ταῖς φλουδαίαις.

Bobb.

ΑΘΗΝΑΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ.

Ἐν τῷ Κακουροδικεῖῳ προχθὲς ἐνῶ ὁ Βίσαγγελεὺς διεξαγομένης δίκης περὶ κλοπῆς τελευτῶν τὸν λόγον ἔλεγε πρὸς τοὺς ἐνόρκους : Προσέξατε, κύριοι ἔνορκοι, ὅπως διὰ τῆς ἐτυμηγορίας σας δώσητε ἐν μάθημα εἰς τοὺς ἀχρεῖους τούτους καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων, ἀκούεται αἴφνης θόρυβος ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ δύο ἄνθρωποι φαίνονται κυνηγούμενοι τοῦ ἐνὸς φωνάζοντος : Μ' ἔκλεψε!

Ὁ ὑπενωμοτάρχης σπεύδει καὶ τοὺς συλλαμβάνει ἐνῶ κατήρχοντο τοῦ ἀκροατηρίου, ἀλλὰ μεσολαβήσαντος προσώπου τινὸς τοὺς συμβιβάζει διὰ τῆς ἐπιστροφῆς πρὸς τὸν κ' ὄνον τοῦ τοῦ ἀπαχθέντος πέντε κ' ἐξήντα.

Ὁ ἐνωμοτάρχης ἐπιστρέφων διηγεῖται πρὸς τὸν Βίσαγγελέα τὸ συμβάν.

Ὁ Βίσαγγελεὺς ἐν ἀγανακτήσει. Τί μᾶς μέλει ἂν συμβεβῆσθαι αὐτοί, ἀφοῦ ἡ δικαιοσύνη δὲν ἰκανοποιεῖται.

— Ὁ ἐνωμοτάρχης σιγανῇ τῇ φωνῇ : Μὰ κι' αὐτουνοὺς δὲν τοὺς μέλει γιὰ τὴ δικαιοσύνη.

Χωρική τις μάρτις ἐξεταζομένη ἐρωτήθη παρὰ τοῦ Προέδρου πῶς ὀνομάζεται.

Αὐτὴ δὲ εἰς ἀπάντησιν :
— Κύτταξε τὴν ἀνάκρισίν μου, κύριε πρόεδρε.

Ὁ Δ. ἐπίστρατος μπορεῖ νὰ ὀρκισθῇ χωρὶς κἀνένα βάρος τῆς συνειδήσεώς του, ὅτι δὲν ἐπάτησεν οὔτε εἰς στρατῶνα οὔτε εἰς γυμνάσιον.

— Διὰ σέ, τοῦ λέγει φίλος του, πρέπει νὰ εὐρεθῇ κατώτερος ἀπὸ τὸν ἀπλοῦν στρατιώτην βαθμὸς.

— Εὐρέθη, ἀπαντᾷ ὁ Δ. εἶμαι ἀνθυποστρατιώτης.

— Τί τὰ θέλανε, ρὲ Κότσο, τὰ γραμματόσημα ;
— Γιὰ νὰ κάνουνε συλλογῇ.

ΑΛΕΞΗΝΕΜΑ,

ῥαῖα δηλαδὴ κηροπήγια (κανδηλιέρια) προφυλαγμένα ἀπὸ τὸν ἀνεμον, καλὰ δεῖλνα ἐν ὑπαίθρῳ.

Εἶναι κομψά, διαφόρων ποιοτήτων καὶ μετριωτάτων τιμῶν.

Πωλοῦνται εἰς τὸ Κατάστημα Χουτοπούλου, Ὀδὸς Ἐρμού.

ΘΕΡΙΝΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΕΝ Τῷ ΚΗΠῳ

ΤῶΝ ΙΑΙΣΣΙΔΩΝ ΜΟΥΣΩΝ

τιμολόγιον ἐστιατορίου

Ζωμός	λ.	20	Γλυκίσματα διάφορα	λ.	35
Μακαρόνια	"	25	Φρούτα ἐν γένει	"	30
Πιλάφ	"	25	Τυρία διάφορα	"	25-40
Βραστά καὶ ἐντράδες	"	60	Ὅϊοι. Ρητινίτης	"	25
Ψητὸ ἀρνί	"	70	μέλας	"	35
Ψητὸ καὶ μπριζόλες	"	80	λευκός	"	35
Μπιφτέκ	"	70	ἑγχώριοι εἰς φιάλας δρ.	1.50	
Σαλάτες	"	25	εὐρωπαϊκοὶ διάφοροι		

Μαγειρικὴ ἀρίστη

Ἑπιμελία πρόθυμος. Καθαριότης ἄκρα

Δείπνα ἰδιαίτερα κατὰ παραγγελίαν (diners sur commande) καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ κήπου.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐστιατορίου τούτου, κειμένου ἐν τῷ τερπνοτάτῳ περιλισσῳ κήπῳ, ἐνθα συρρέει πᾶσα ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία, ἀρχονται ἀπὸ τῆς σήμερον, 21 Μαΐου.

Ἡ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς κυριακῆς (31 Μαΐου) θέλουν ἀναχωρεῖ διπλαῖ ἀμαξοστοιχίαι καθ' ἑκάστην ἡμέσειαν ὥραν :

Ἐκ Πειραιῶς ἀπὸ τῆς 4 1)2 — 8 1)2 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 4 — 10 1)2 μ. μ.

Ἐξ Ἀθηνῶν δὲ ἀπὸ τῆς 5 — 9 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 4 — 11 μ. μ.

Ἀπὸ δὲ τῆς 9 π. μ. — 4 μ. μ. θέλουν ἀναχωρεῖ καθ' ἑκάστην ὥραν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ Φαλήρου παραστάσεων θέλουν ἐξακολουθεῖ αἱ διπλαῖ ἀμαξοστοιχίαι, μέχρις οὗ ἀναχωρήσεων ἐκείθεν οἱ ἐπιβάται.

Οἰκογενειακὰ εἰσιτήρια Α' καὶ Β' θέσεως διὰ 4 τοῦλάχιστον ἄτομα δίδονται μὲ ἐκπτώσιν 20 0)0 καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν 20.

Δίδονται καὶ Α' καὶ Β' θέσεως 30 τοῦλάχιστον δι' ἑν ἄτομον, ὧν δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ.

Προστεθείσης καὶ Γ' θέσεως διὰ Φάληρον, αἱ τιμαὶ τῶν εἰσιτηρίων τῆς θέσεως ταύτης ὠρίσθησαν ὡς ἐξῆς :

Μονὰ εἰσιτήρια ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον ἢ ἐκ Φαλήρου εἰς Ἀθήνας λεπτὰ 30.

Εἰσιτήρια ἀνόδου καὶ καθόδου λεπτὰ 65.

Εἰσιτήρια μονὰ ἐκ Φαλήρου εἰς Πειραιᾶ ἢ ἐκ Πειραιῶς εἰς Φάληρον λεπτὰ 40.

Εἰσιτήρια ἀνόδου καὶ καθόδου λεπτὰ 35.

Ἐν ταῖς τιμαῖς αὐταῖς περιλαμβάνεται καὶ ὁ πρὸς τὸ δημόσιον φόρος.